

Historia

[Galeria zdjęć](#) [Z kart kroniki](#)

Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy to 70 lat historii polskiej resocjalizacji. Powstał w 1946 roku, chociaż właściwie funkcjonował już od pierwszych dni zakończenia II wojny światowej, jako Zakład Wychowawczy dla dziewcząt w Bytomiu.

Gdy przyjrzymy się dokładniej, historia tej instytucji jest silnie związana z losami Bytomia i znacznie dłuższa niż wskazują na to oficjalne dokumenty. Tak naprawdę placówka ta powstała w 1893 roku w Bytomiu jako Dom poprawczy lub była nazywana Domem dla dziewcząt moralnie zagrożonych. Wychowanki trafiały z najdalszych zakątków Niemiec, a prowadziły tą placówkę Siostry Dobrego Pasterza. Budynek rozrastał się, były w nim warsztaty, sale lekcyjne, pokoje, a także duża kaplica z której korzystali okoliczni mieszkańcy. W szczytowym momencie, tuż przed rozpoczęciem II wojny światowej mógł pomieścić 300 wychowanek.

Po zakończeniu II wojny światowej niemieckie Siostry Dobrego Pasterza musiały wyjechać z Bytomia, a placówkę objęły siostry ze Zgromadzenia Sióstr Opatrzności Bożej ze Lwowa. Należy podkreślić, że przejście obowiązków odbyło się płynnie, bez konieczności czasowego zamykania Zakładu. Warto dodać, że siostry mogły poszczycić się wspaniałymi tradycjami w dziedzinie resocjalizacji sięgającymi 1854 roku. W tym roku, za namową metropolity lwowskiego abpa Łukasza Baranieckiego i przedstawicielki Stowarzyszenia - Jadwigi Sapieżyny, Marcjanna Mirska wyjechała do Francji, by w działającym tam zakładzie wychowawczo-poprawczym prowadzonym przez Siostry Miłosierdzia w Laval, zdobyć doświadczenie i przeszczepić je na teren Polski. Po kilkumiesięcznym pobycie odbyła tam nowicjat i przybrała imię - s. Antonina. Następnie wróciła do Lwowa - wzięła ze sobą, z Laval, regulamin zakładu oraz ustawy zakonne i została mianowana przez arcybiskupa Łukasza Baranieckiego przełożoną tworzącego się Zgromadzenia Sióstr Opatrzności Bożej. W 1854 roku powstał, również Zakład św. Teresy we Lwowie, gdzie wykorzystano wszystkie doświadczenia przeniesione z ziemi francuskiej.

Do Zakładu Wychowawczego w Bytomiu mieszczącego się przy ul. Strzelców Bytomskich 51 trafiały dziewczęta z całej Polski, przebywało wtedy średnio około 120 dziewcząt. Wychowanki oprócz nadrabiania zaległości szkolnych, uczone były gotowania, szycia, dziewiarstwa, pisania na maszynie. Zmiany polityczne w naszym kraju doprowadziły do tego, że siostry stopniowo były odsuwane i w 1962 roku upaństwowiono Zakład Wychowawczy w Bytomiu. Niestety placówka musiała opuścić swoją siedzibę ze względu na szkody górnicze, potem trafiła do Bytomia- Łagiewnik, by w 1990 roku trafić do Radzionkowa jako Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy.

Początek lat 90-tych przypadające na ten okres przemiany polityczno-gospodarcze w Polsce, rozwój humanistycznego nurtu filozofii jego wpływ na naukę spowodował m.in. pojawienie się nowych tendencji w resocjalizacji. W tym też nurcie od 1993 r. rozpoczęto reformowanie oddziaływań resocjalizacyjno-reedukacyjnych. Wychowawcy, pedagodzy i ówczesna Dyrekcja MOW wyszli naprzeciw tendencjom reformatorskim i rozpoczęli pracę z młodzieżą o tzw. IPR (Indywidualny Program Resocjalizacji). Następnym etapem zmian było powołanie grupy autonomiczno-adaptacyjnej jako swego rodzaju eksperymentu. Celem powołania takiej grupy było zminimalizowanie sytuacji stresowych jakie towarzyszą nowo przybyłym dziewczętom w pierwszych dniach i tygodniach pobytu w placówce.

Te zmiany to również wdrażanie do samodzielności wychowanek. Od września 1998 roku trzy grupy przystąpiły do realizacji zasad pełnej samodzielności wychowanek w zakresie żywienia, modyfikując zaplecze własnymi siłami i środkami, zgodnie z potrzebami i specyfiką grupy. Uwzględniając pozytywne doświadczenia grup prowadzących program usamodzielniania do 2001 roku wszystkie pozostałe grupy wychowawcze przyjęły tę formę pracy. Każda grupa posiada własną kuchnię i jadalnię. Samodzielnie przygotowywane są wszystkie posiłki, samodzielnie prowadzone gospodarstwa domowe. Każda grupa analizuje swój budżet, określa potrzeby i wydatki, ustala jadłospisy. Według obowiązujących norm i gramatur określa ilość i rodzaj zakupów. Zakupy dokonywane są przez wychowanki danej grupy. Każda grupa rozlicza się z pobranych pieniędzy i prowadzi odpowiednią dokumentację. Funkcja wychowawcy jest doradcza i kontrolująca.

Obecnie placówka to 65 dziewcząt w wieku od 13 do 18 roku życia, mieszkających często poza granicami woj. śląskiego, uczących się w dwóch typach szkół: Szkole Podstawowej oraz Branżowej Szkole I Stopnia kształcącej w zawodzie kucharz. W Ośrodku działa również grupa usamodzielniająca, która przygotowuje dziewczęta do

opuszczenia placówki.